

Amédée Cortier (Gent 1921 - Gent 1976)

Rode en groene vierkanten (red and green squares), 1967

Acryl on paper
690 x 500 mm

Signed lower right and signed on the reverse

Exhibitions

Knokke, House of Huib Hoste, Amédée Cortier, 2018

Literature:

Eric Pil, ed. Ludion/CERA, 2007, Amédée Cortier. De Abstracte Werken 1961-1975, p. 173 n° 243
Jan Ceuleers, Amédée Cortier (1921-1976), Galerie Ronny Van de Velde, Knokke, 2018, pp.88-89 ill.

Artist description:

From 1936 until 1942 Amédée Cortier studied at the Royal Academy of Fine Arts in Ghent. Like so many artists from his generation, he became influenced by the Late expressionism and was post expressionist in his early works. In the early fifties he experimented with geometric abstraction. After a few years his work became again figuratif. In his still lifes there is a great emphasis on colour and composition. In the following 10 years he laid the base for his later work. From 1960 on he devoted himself entirely to geometric abstraction and in the end his work became monochrome. You can find his work in the museums of Ghent, Brugge, Oostende, Rotterdam, Doornik and Brussels. There is a growing interest in his work. And this resulted in a catalogue raisonnée, written by the late Erik Pil and published by Ludion in 2007.

Zoals alle geometrisch abstracte schilders van zijn generatie wil Cortier het schilderij laten uitdeinen, het tot een omgeving maken die niet kan genegeerd worden. En zoals veel collega's heeft hij enkele

integraties in gebouwen gerealiseerd. Maar van groter belang zijn de pogingen om met het beperkte formaat van het doek een gelijkaardig effect te bereiken. De horizontale kleurstroken die tot en met de rand van het doek vullen hebben dankzij een efficiënte kleurkeuze (zwart is ook een kleur) en een evenwichtige vlakverdeling (volgens de gulden snede) een bijna magnetisch effect. Cortier zegt zelf: 'Ik tracht het merg van de kleur te bereiken' en 'de vorm krijgt vorm door kleur.' Zoals bij Elsworth Kelly en andere minimalistische kunstenaars worden de schilderijen kleurobjecten, tussenkomsten, draagbare wandschilderingen. Op voorhand bedachte kunst, ontdaan van alle drama. Rechthoek en oppervlak en verf worden momenten van onthechting, veroorzaakt door de 'universele' eigenheid van verzadigde, 'waarachtige' kleuren. En wellicht overtuigen die consequente werken van Cortier omdat door het handwerk het oog meer wordt bewogen dan door machinaal uitgevoerde designprojecten.